

skulle forsvinde af sig selv, fordi man gennem en god økonomisk politik kunne få et lavrente-samfund med en betydelig lavere realrente til følge. Og det er lykkedes, og derfor sker der nu det, at realrenten, der bliver mindre og mindre, fører til et mindre og mindre provenu, en procentvis mindre og mindre beskatning af afkastet af pensionsopsparinger.

Og meningen var så, at når, jeg havde nær sagt alle pensionselskabers afkast var nede på 3½ pct., skulle afgiften i og for sig forsvinde, for så skulle der være nul tilbage til staten, og så havde man 3½ pct. i realrente.

Det var målsætningen, men nu kommer regeringen så og siger: Jamen inden vi kommer så langt, og inden provenuet helt forsvinder, må vi lave afgiften om til en skat af overskuddet, som kan sammenlignes med en selskabsskat. Og så siger man 26 pct., og det gør man, fordi man også har indført en selskabsskat på 26 pct.

Og samtidig med det udvider man beskatningsgrundlaget, sådan at der ikke længere er fritagelse for at betale skat af afkast af investeringer i nye ejendomme. Og man overvejer også, at indeksobligationer skal forsvinde og erstattes af en ny finansieringsordning for det almennyttige boligbyggeri. Og endelig er der en aktieskat på 10 pct., sådan at det, der var fritaget før, nu skal beskattes med 10 pct.

Vi vil meget gerne lade hele denne sag indgå i en samlet vurdering, men vi har altså den målsætning, at det stadig væk skal kunne betale sig at spare op til pension.

Der er også en række spørgsmål af teknisk karakter i det her. Der er bl.a. det spørgsmål, hvad vi gør med lovforslag nr. L 81 i forhold til de her lovforslag. For lovforslag nr. L 81 giver staten et provenu på 1,5 mia. kr. det første år og 2 mia. kr. de efterfølgende år, og hvor bliver L 81 af i forhold til de her lovforslag? Det er svært at vurdere, og det kunne vi godt tænke os at få belyst.

Men gennemgående må vi sige, at vi stadig væk opfatter det som en fjendtlig handling over for pensionsopsparing, og at vi faktisk synes, pensionssparerne fortjener bedre. Og det er lidt besynderligt, at regeringen synes, det er forkert at spare op til pension, når den samtidig har det overordnede mål, at der skal være mere opsparing.

Men lad os nu se, om vi kan blive enige om en helhed, hvori også dette indgår. Og hvis vi i øvrigt kan få begrænset skadevirkningerne for

pensionisterne, er vi parate til at se på forslagene.

Pia Larsen (V):

Regeringen ønsker med lovforslag nr. L 112 at forhøje det såkaldte aktieloft for livsforsikrings-selskaber og pensionskasser samt Lønmodtagernes Dyrtdsfond og Arbejdsmarkedets Til-lægspension fra henholdsvis 40 pct. og 35 pct. til 50 pct., som skal gælde for alle.

Begrundelsen skal ifølge bemærkningerne til lovforslaget være, at specielt LD og ATP er tæt ved at ramme aktieloftet, således at de tvinges til at sælge ud af deres beholdninger af aktier for at få mulighed for at opkøbe andre aktier.

Den problemstilling er jo ikke så svær at fatte. Det, som vi i Venstre derimod ikke forstår, er, hvordan et loft på 50 pct. skulle hjælpe på problemet – bortset fra på kort sigt. For det kræver ikke en krystalkugle at forudse, at det kun er et spørgsmål om tid, før 50-procents-aktieloftet også rammes, og hvad skal det så forhøjes til næste gang?

Og selv uden noget aktieloft overhovedet ville investorerne jo ligesom alle andre komme ud for at blive nødt til at prioritere.

Jeg indrømmer blankt, at det, der generer Venstre mest, er konstruktionen omkring LD og ATP, som ikke gør det muligt for pensionsop-sparerne selv at bestemme, hvordan deres midler skal forvaltes. Der er ingen mulighed for at stemme med fødderne og således flytte sine midler, hvis man ikke er enig i LD's eller ATP's investeringspolitik.

Og de totalt ufleksible regler for LD og ATP passer meget dårligt i tidens ånd, hvor det enkelte menneske på så mange andre områder har mulighed for at markere sine holdninger til alt muligt. Vi kender alle sammen den politiske forbruger.

De øvrige småændringer vedrørende værdiansættelse til markedsværdi og Finanstilsynets kompetence lyder i og for sig fornuftige nok, men det ændrer ikke på, at Venstre ikke kan støtte lovforslaget, som det foreligger.

Flemming Hansen (KF):

Regeringens forslag om at omlægge realrente-afgiften til en kapitalafkastskat med en fast sats på 26 pct. bunder jo dybest set i, at afgiften gennem en årrække har været faldende som følge af den beregningsmetode, der danner grundlaget for afgiften, og nu ønsker regeringen altså at lægge en bund under afgiftsniveauet.